

קאיא יקי

אניטה סנאב נחשבת לנערה המהירה ביותר בשבדיה. כאשר היא חובשת את הקסדה לראשה, היא הופכת בבת אחת מחתיכה שבדית מושכת (אם כי ממושקפת) לנהגת מירוצים קשוחה. היא האשה היחידה בשבדיה המשתתפת במירוצי מכוניות במכוניות-מירוצים מדגם פורמולה וי, שהתחרות בהם לקשה ביותר. במירוצים הנערכים בשבדיה משתתפים בדרך-כלל 40 גברים בכל מירוץ. כל אחד מהם מנסה את אותו הדבר עצמו: לנהוג מהר יותר מאשר הנערה היחידה על המסלול. אניטה עצמה אינה סבורה כלל שהיא נערה קשוחה. "לפעמים אני אפילו נפתת קצת כשאני רואה שהמחוג במדיהמירות שלי מראה שאני נוהגת במהירות של 210 ק"מ לשעה."

היא הגיעה אל המסלול בצורה מקרית לחלוטין. זה היה לפני ארבע שנים. עד אז היתה אניטה, ילידת שטוקהולם, דוגמנית מצליחה. יום אחד נמאסו עליה החיים בעיר הגדולה והיא עברה להתגורר בעירה שבדית קטנה, אדנסטרופ, בת שלושת אלפים תושבים בלבד. במקרה החלו שם באותה תקופה בבניית מסלול מירוצים למכוניות, משהו מהסוג שרצו בזמנו לעשות באשקלון, לפני שהדתיים התערבו ושלמו כדי למנוע חילול שבת בישראל. כמה מהנהגים ש"באו לנסות את מכוניותיהם על המסלולים שנבנו, ניסו להתחיל עם אניטה. ומה פשוט יותר עבור נהג מירוצים מאשר להתחיל עם חתיכה בצורת שאלה: "מה דעתך לנסות לנהוג במכונית מירוצים?"

זה דווקא מצא חן בעיני המכוניות, לא הנהגים. כעבור זמן קצר התברר גם שיש לה כישרונות בתחום הזה. במקרה ראה אותה נוהגת, אחד, סבן אסברג, מנהל מירוצי המכוניות בשבדיה. שחיפש תעלול פירסומת כדי להפיץ מכונית מירוצים חדשה שייבא לשבדיה. הוא הציע לה להשתתף במירוצים באחת ממכוניותיו. במירוצ הראשון, בו היתה נהגת יחידה בין 30 גברים, היא השיגה את המקום החמישי. במירוצ הבא היא היתה כבר סגנית האלוף. באליפות אירופה במירוצי מכוניות מסוג פורמולה פורד, שנערכה ב-1969, היא נהגה במרכז המסלול קצת מהר מדי. סתה והתנגשה בגדר הביטחון שהקיפה את המסלול. המכונית נמעה כולה. אניטה ניצלה.

היא השתתפה במירוצים שנערכו בארצות-הברית זכתה שם לפירסומת רבה. כשחזרה לשבדיה החלה להשתתף גם בתחרויות בסירות-מירוצים. בתחרות הראשונה בה השתתפה השיגה את המקום הרביעי.

השנה חזרה אניטה אל מסלול מירוצי המכוניות. בתחרויות על גביע מועדון-בעלי המכוניות של שבדיה, המורכבות מכמה תחרויות הנערכות במועדים שונים, היא מדורגת במקום השני אחרי ארבעה מתוך שבעה המירוצים שנערכו עד כה. במירוצ האחרון היא הגיעה שנייה, אחרי שהיתה אחרונה בשעת הינוק.

מישהו מתנדב?

בסדר. אני מבין שהסבלנות שלך פקעה. מה כל זה שייך לעזאזל להעולם הזה? אתה מחזיק עדיין בשאלה הקודמת.

האמת היא שגם אני שאלתי את עצמי את ארץ השאלה בדיוק, כאשר קראתי את מכתבה של אניטה, אליו היתה מצור רפת המונחת, בו היא מבקשת לארגן לה חסות ל-תחרויות בישראל. לא הבנתי מדוע ועל מה פנתה אניטה היפה דווקא אליי. נו, התבוננתי פעם נוספת במעטפה שהכילה את המכתב. בדיו אדומה היתה רשומה הכתובת האנגלית: "לשבוועון הגדול ביותר בישראל - משרד העורך". ממייני הדואר לא היו צריכים לחשוב פעמיים כדי לברר למי מיועד המכתב. עבורם זה היה ברור: העולם הזה.

צרי לי שיהיה עלי לאכזב את אניטה ולהודיעה מירוצי-מכוניות. אבל, לפחות מקודת מבט אחת, זו הקשורה בכתובת, היה נעים לקבל את מכתבה. תודה על המחמאה, אניטה. או אולי, בעצם, מגיעה התודה לעובדי המיון בדואר?

דירת הרווקים

קומדיה ישראלית

"...זה לא מעייף אותך להיות חתיכה משגעת שכזאת?"



רשפון, בית העם, יום ה' 14.12 8.30
הרצליה, דוד, יום ו' 15.12 9.00
תל-אביב, נחמני, מוצ"ש 16.12 9.30 — 7.30
מעלות, יום א' 17.12 8.30
טל. המשרד 625656.

מפיקים: נתן גלבוש-וטיאטרון, לילך



אניטה ליד מכונית-המירוצים שלה
מי מוכן לממן אותה?

זה דווקא מצא חן בעיני המכוניות, לא הנהגים. כעבור זמן קצר התברר גם שיש לה כישרונות בתחום הזה. במקרה ראה אותה נוהגת, אחד, סבן אסברג, מנהל מירוצי המכוניות בשבדיה. שחיפש תעלול פירסומת כדי להפיץ מכונית מירוצים חדשה שייבא לשבדיה. הוא הציע לה להשתתף במירוצים באחת ממכוניותיו. במירוצ הראשון, בו היתה נהגת יחידה בין 30 גברים, היא השיגה את המקום החמישי. במירוצ הבא היא היתה כבר סגנית האלוף. באליפות אירופה במירוצי מכוניות מסוג פורמולה פורד, שנערכה ב-1969, היא נהגה במרכז המסלול קצת מהר מדי. סתה והתנגשה בגדר הביטחון שהקיפה את המסלול. המכונית נמעה כולה. אניטה ניצלה.

נחמאה נעובדי הכיון

כל זה טוב ויפה, אתה ודאי אומר לעצמך בשלב זה, אבל מה כל זה נוגע, לכל הרוחות, למדור קורא יקר בהעולם הזה?

קצת סבלנות. שבדיה אומנם רחוקה, אבל אניטה מוכנה לבוא לישראל, כך היא טוענת, ולהדגים כאן את הנהיגה המסחררת שלה. "רוב האנשים אינם מבינים כלל את התענוג שבספורט מירוצי המכוניות," היא אומרת. "אני רוצה להתחרות במקומות שבהם אנשים מתעניינים ומתלהבים מספורט זה." כמו בישראל, למשל.

במכתב שקיבלנו השבוע מאניטה משטוקהולם, מסתבר שהיא לא שמעה שם עדיין על עמדת הרב שלמה לורנץ או ח"כ מנחם פרוש בנידון. אם רק ייצא איזה מתנדב בישראל שיהיה מוכן להעניק לה חסות (כספית), אומרת אניטה, היא תהיה מוכנה להגיע לישראל בשנה הבאה ולטוס על מסלולי ארץ הקודש.

מישהו מתנדב?

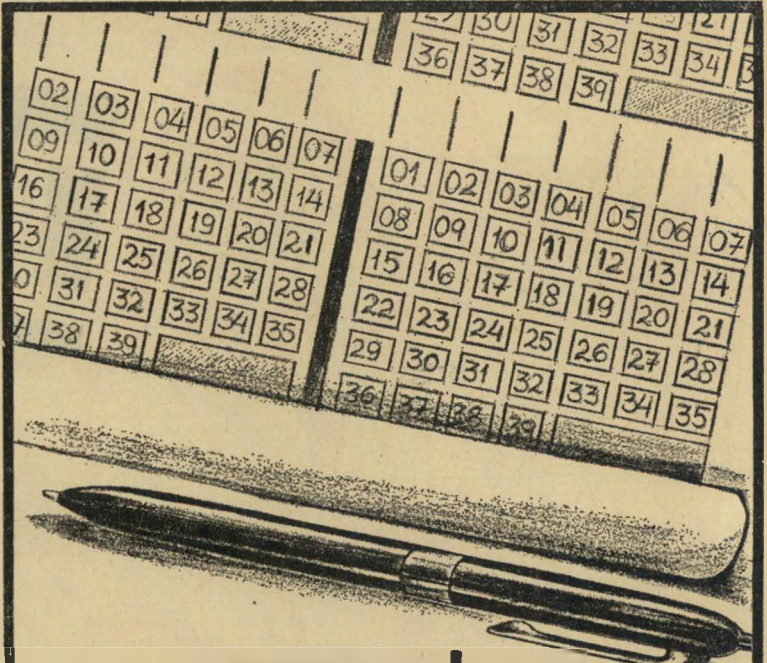
בסדר. אני מבין שהסבלנות שלך פקעה. מה כל זה שייך לעזאזל להעולם הזה? אתה מחזיק עדיין בשאלה הקודמת.

האמת היא שגם אני שאלתי את עצמי את ארץ השאלה בדיוק, כאשר קראתי את מכתבה של אניטה, אליו היתה מצור רפת המונחת, בו היא מבקשת לארגן לה חסות ל-תחרויות בישראל. לא הבנתי מדוע ועל מה פנתה אניטה היפה דווקא אליי. נו, התבוננתי פעם נוספת במעטפה שהכילה את המכתב. בדיו אדומה היתה רשומה הכתובת האנגלית: "לשבוועון הגדול ביותר בישראל - משרד העורך". ממייני הדואר לא היו צריכים לחשוב פעמיים כדי לברר למי מיועד המכתב. עבורם זה היה ברור: העולם הזה.

צרי לי שיהיה עלי לאכזב את אניטה ולהודיעה מירוצי-מכוניות. אבל, לפחות מקודת מבט אחת, זו הקשורה בכתובת, היה נעים לקבל את מכתבה. תודה על המחמאה, אניטה. או אולי, בעצם, מגיעה התודה לעובדי המיון בדואר?

צרי לי שיהיה עלי לאכזב את אניטה ולהודיעה מירוצי-מכוניות. אבל, לפחות מקודת מבט אחת, זו הקשורה בכתובת, היה נעים לקבל את מכתבה. תודה על המחמאה, אניטה. או אולי, בעצם, מגיעה התודה לעובדי המיון בדואר?

העולם הזה 1841



זה כל כך פשוט...

מה יותר קל מלהשתתף בהגרלת הלוטו, תמורת 50 אגורות תוכל לסמן 6 מספרים בכל אחת משתי הטבלאות שבטופס.

עשה חישוב פשוט פעולה בת שניות ספורות, מביאה לך סיכויי השתתפות בזכייה בת 75,000 לירות בפרס הראשון ואלפי לירות ביתר הפרסים.

